

tam meščansko šolo; boji se le, da bi se otroci tam zadošči nemščine ne naučili. A deželni odbor se ni pridružil temu predlogu, temveč deželni zboru priporočil, naj ne dovoli ustanovitve meščanske šole v Zalcu. Kakor deželni odbor, tako odklanja tudi naučni odsek ustanovitev te šole. Letos je vložil poslanec Roš predlog, naj se slovenska meščanska šola ustanovi tudi v Trbovljah. Naučni odsek predlaga, naj o tem poizveduje deželni odbor in poroča v prihodnjem zasedanju. No, to že zdaj vemo, kakšno bo to poročilo.

Danes se je toraj vršila o teh treh zadevah razprava v deželni zboru. Proti predlogu naučnega odseka se je izrazil poslanec dr. Hrašovec. Dokazoval je, kolika krivica se godi Slovincem vsled tega, da imajo Nemci na Štajarskem 25 nemških meščanskih šol, za katere plačujejo tudi Slovenci, Slovenci pa nimajo niti jedne ne! Kar Zalec zadeva, se nahajajo tam vsi pogoji, da more tam ta šola prosperovati. Zastran Sevnice se je oglasil poslanec Žičkar, ter pobijal poročilo deželne odbora in naučnega odseka; slednjič je protestiral proti temu, da se prevzame nepotrebna šola nemškega šulferajna v Sevnici na deželne in občinske stroške. Težka je bila naloga dr. Linka, ki je skušal ovreči trditve dr. Hrašoveca in Žičkarja. Vedno je ponavljal trditve, da deželni odbor nikakor ne bo nikdar škodovati Slovincem, da delamo Slovenci veliko krivico, če deželni odboru spodtikamo nam sovražne namene. Poslanec Štuger je hvalisal veliko dobroto, če znamo Slovenci tudi nemški jezik. Poročevalec dr. Kokošinek je trdil, da slovenski poslanci škodujejo svojim volilcem, če jim ne privoščijo znanja nemškega jezika. Toraj le nemško, nemško in zopet nemško, pa smo Slovenci obogateli! To je tudi modrovanje štajerskih nemčurjev! Dne 14. t. m. je dr. Ploj poročal o predlogu finančnega odseka zastran ustanovitve zdravilišča v Gratweinu za bolnike na plućnici. Dežela se udeležuje pri tem podjetju z velikanskimi svotami. Na dnevnem redu je postaven načrt, da se občinska volilna postava spremeni v tem smislu, da se bo volitev odbornikov in namestnikov v prihodnje vršila tajno po listekih, kakor zadnjič pri volitvi za deželni zbor. Tri mesce potem, ko postavo potrdi cesar, stopi v veljavo. Vsled te postave se bodo občinske volitve vršile in ne bo prepira in sovraštva, kakor mnogokrat do zdaj. Vsakdo bo volil po svojem prepričanju, ne da bi se komu zameril.

☞ Toda ko je prišlo do glasovanja, je nemškutarstva večina sklenila, da se predlog odloži. Nemci se boje tajnih volitev! Potem je prišel na vrsto predlog poslancev dr. Jurtele in dr. Ploja zaradi zemeljskih plazov v

Ogrskem se je našel takrat naslednik Ivana Zapolja. Sedmograški vojvoda Bethlen se je vzdignil ter vdrl na Ogrsko, v Ferdinandovo ozemlje. V hudi stiski se je Ferdinand zopet obrnil na Hrvate, naj nikar ne potegnejo z Madžari, in ko so se štajerski deželni stanovi obrnili nanj za pomoč, jim je odvrnil, naj sklenejo zavezo s Hrvati. To se je tudi zgodilo. Lavantinski škof Lenart (1619—1640) in general Stadler kot zastopnika vladarjeva, Jurij Galler pa kot zastopnik štajerskih deželnih stanov so prišli na hrvaški sabor ter prosili Hrvate, naj ohranijo zvestobo svojemu kralju ter skupno s Korošci, Kranjci in Štajerci odbijajo ljutega sovražnika, ki jim vsem skupaj preti. To prepotrebno zvezo je pa žalibog motil vladar sam, ker je posamezne kose varaždinskega generalata trgal in jih prideval k Štajerski, kar je Hrvate hudo žalilo.

Dočim so Ogrci baenili s prestola Habsburžane, ostali so Hrvati zvesti, in v strašni 30 letni vojni so se hrabro bojevali daleč gori po nemških poljanah proti Švedom in drugim sovražnikom cesarja Ferdinanda.

Med tem, ko je na severu besnela vojska, so iz Ogrske večkrat obiskali naše kraje neljubi gostje. — Turki in ž njimi po-mešana ogrska drhal.

(Dalje.)

Halozah, da naj se škoda preceni ter se prizadetim posestnikom da primerna podpora. Sprejeto. — Lovski zakon se še toliko izpopolni, da se odpravijo lovski rezervati.

Končno so se rešile še razne prošnje za podpore. Prošnja podpornega društva slovenskih visokošolcev na Dunaju se je „iz načelnih vzrokov“ odklonila. Zgodovinsko društvo za slovenski Štajer je dobilo 200 kron podpore. Štajerskemu društvu za riborejo se je dovolilo 20.000 kron podpore. Nato je deželni glavar z običajnim nagovorom zasedanje zaključil.

Politični ogled.

Državni zbor je sklican za dan 24. t. m. Novi ministerski predsednik bo s tem dobil priložnost, da pokaže svoje politične zmožnosti. Kolikor vse kaže, bo se cela državnozborna politika sukala še tudi v bodoče le okoli Nemcev in Čehov, kakor da bi drugih narodov ne bilo v Avstriji, in kakor bi ne bilo drugega vprašanja na dnevnem redu nego češko-nemško vprašanje. Jugoslovanski poslanci morajo z vso spretnostjo in odločnostjo delati na to, da se bodo tudi oni in od njih zastopani narodi od vlade upoštevali. Kmetijski sloji pa z velikim zaupanjem pričakujejo, da bo pod novim ministerstvom poljedelski minister Bukoj imel dovolj upliva in ugleda, da svojim kmetijsko-političnim načrtom pripomore do zmage.

Poljedelstvo propada. Profesor Rauberg je dokazoval v nekem govoru s statističnimi podatki v roki, da Avstrija postaja iz poljedelske države vedno bolj obrtniška država. To se pravi, s poljedelstvom se peča vedno manj ljudi, dočim vse sili k obrtniškim podjetjem. Naša vlada pač nosi največjo krivdo na tem. Za pospeševanje obrti izmeče vsako leto na milijone denarja, za kmeta pa ima le malo podpore, če je prišla toča ali povodenj, tako da kmet ravno gladu ne umrje. Za obrtnike zida in plačuje strokovne šole, za kmeta pa v tem oziru ne stori skoro nič. Potem mora napredovati obrt, poljedelstvo pa propadati. Kmetijski poslanci pa se mnogokrat tudi za vse drugo brigajo le za korenito pomoč kmetškemu stanu ne!

Slovenski socialdemokrati so napadli v listu „Novi zapiski“ tudi družbo sv. Mohorja ter zapisali o njej besede: „Mohorjevo društvo kot slovenskemu napredku in svobodi škodljivo pobijamo, naravnost in odkrito izjavljajoč, da smatramo vsakega Slovenca, ki to družbo podpira, za nazadnjaka“. Mi pa smatramo istega, ki je to pisal, in vsakega, ki se s tem strinja, za kratkovidnega neumneža, in ne dvomimo, da imamo mi prav. Ne smemo prezreti, da tako pišejo, ne priprosti delavci, ampak socialdemokratski voditelji. Ti želijo kakor naši nemškutarji, da bi priprosto ljudstvo ostalo nepončeno v duševni temi, da bi jim rajše sledilo. Za to so proti temu, da se razširjajo knjige med ljudstvom, rajši ga vidijo v beznicah in šnopsarnah. Vsakega pravega Slovenca pa naj bode skrb, da družba sv. Mohorja dobi zopet novih udov v tekočem letu!

Med Avstrijo in Italijo nastajajo vidno bolj napete razmere. V Italiji narašča stranka, ki hoče Italijane v Avstriji dobiti pod italijansko kraljestvo. V Avstriji pa je vedno več takih Italijanov, ki ne marajo Avstrije in si žele, da pridejo pod italijansko žezlo. Da je prišlo pri nas tako daleč, tega so krive naše vlade, ki tlačijo le Slovane, Italijane in Nemce pa ščitijo. V Trstu se je zgodilo, da so bili Slovenci zaprti, ker so kričali: Živela Avstrija! Italijanom pa, ki so upili: Živel italijanski kralj! pa se nič ni zgodilo. Avstrija pošilja vedno več vojaštva na italijansko mejo. Poroča se, da pride 20. lovski bataljon, ki je bil dosedaj v Judenburgu, v Trst. Lovski bataljon št. 8. v Trbižu bo popolnoma razdeljen in bodo stotnije nastanjene v Zgornjem Dravogradu, Kotju, Mavtenu in v Kortini. Tudi posadki med Pontabljem in Malborgetom in ob križpotu med Bovcem in Predilom bosta pomnoženi z dvema lovskima bataljonoma. Nadalje nameravajo tudi premestiti 9 lovski bataljon iz Beljaka.

Dopisi.

Sv. Ilj v Slov. gor. (Lepega predstojnika) ima naša lepa občina Selnica. Mož namreč ni samo predstojnik, ampak je obenem tudi krémar. Pa to oboje bi še ne bilo greh. Kar pa se godi zadnji čas v njegovi krémi in okoli nje, to pa že presega vse meje dostojnosti. Licenco dobi lahko — saj je sam župan; in zato se pri njem tudi skoro vsako nedeljo škriplje in cvili in pleše. Seveda kaj prida ne pride vsakokrat skupaj; zato pa je tudi konec večkrat krvav. Znana je njegova kréma zavoljo tega že tako dobro, da tudi najboljši muzikant ne privabi kakih „nobel“ gostov. Tisti pa, ki se zahajajo k njemu, se tako dolgo radi imajo, da se navadno ločijo z razklanimi bučami. Škoda jih sicer ni; a take reči so sramota ne samo za občino ampak za celo faro. Ali predstojnik nič ne vidi in nič ne čuje, on ki je vendar v prvi vrsti poklican, da skrbi za red in mir?! Seveda ima veliko drugih skrbi; zadnji čas je namreč očitno pokazal svoje nemške rogove. Nемец je, pa tega mu nihče ne zameri. Saj živi med nami veliko pametnih Nemcev, ki pa vejo, da so na slovenski zemlji, in mi jih spoštujemo. A izzivati nas ni treba. In s tem nas ravno žali gospod Šmidt. V svoji gostilni ima namreč samo „Südmarkzänder“; agitiral je strastno za neumorno molčečega Štugerja in prav pridno agitira tudi za šentiljsko nemško kobačo. Če bo treba, še bomo povedali več. Ni treba misliti, da so pri nas že vsi ljudje na glavo padli! Našega gnjilega nemštva tudi sam selniški župan ne bode rešil!

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. (Bela žena.) Minulo nedeljo popoldne smo spremili k zadnjemu počitku obče znanega in spoštovanega veleposestnika g. Janeza Sirk, ki je umrl dne 13. t. m. v 75. letu svoje starosti. Rajni bil je 43 let cerkveni ključar, ter je dobil kot tak za svoje zasluge od mil. knezoškofa ustmeno priznanje in pohvalno pismo. Bil je pa tudi jako marljiv kmet stare korenine, kakor jih je dandanes žalibog le malo. Ostal je do svojega zadnjega trenutka zvest sin matere Slovenije, če tudi je znal dobro nemški. Njegov pogreb je bil zelo sijajen; okoli 1000 domačinov in tujcev ga je spremlilo v dolgi vrsti k zadnjemu počitku. Jarenjski dekan, č. g. Čížek, je vodil v spremstvu štirih duhovnikov spreved. Pri odprtem grobu na pokopališču slavil je njegove zasluge ter se poslavljaj od njega s tako ginljivimi besedami, da se je razsolzilo marsikatero oko. Z izrekom: „Sveta luč ti naj sveti, počivaj v miru“, zapustili smo našega dragega očeta Sirk.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz finančne službe. Imenovani so: za vajenca pri razvidnosti oblasti v Mariboru g. Roman Doleček, in za finančnega konceptnega praktikanta g. Gustav Sinhuber, za davčnega praktikanta g. Oto Šinko v Radgoni, Maks Solak v Št. Lenartu v Slov. gor. in Alfons Ribič v Gornjemgradu. Prestavljeni so: davčni pristav g. Vincenc Lauko iz Marnberga v Ausse, davčni praktikant Maks Merčun iz Celja v Maribor; vojaško službo so izpolnili in so prestavljeni: davčni praktikant g. Ferdinand Prelog v Celje, Šimon Führer v Ptuj in Vincenc Gal v Šmarje pri Jelšah.

Iz šole. Nastavljeni so: za nadučitelja v Lembergu g. Franc Zidar, učitelj v Novi cerkvi, za učitelja in šolskega vodjo v Št. Vidu nad Valdekom g. Martin Indrič, učitelj v Št. Vidu na Kranjskem, za učitelja v Ribnici g. Ulih Hauptman, učitelj v Stranski vesi.

Dr. Jernej Glančnik †. Blaga duša dr. Jerneja Glančnika se je 14. t. m. preselila v večnost. S pokojnikom je izgubil Slovenski Štajer moža, ki je, kakor malokdo, ljubil ne-sebično slovenski narod in mu hotel dobro.

Čeprav se je temeljito in globoko zanimal za vsa javna vprašanja, vendar se dejansko ni udeleževal politike, ampak njegovo delo je bilo na narodno-gospodarskem polju. Mariborska posojilnica je delo njegovega razuma in njegove vstrajnosti. In ponosni Narodni dom v Mariboru se je sezidal po njegovi odločitvi in pod njegovim nadzorstvom. Bil je velik podpiratelj vsem narodnim društvom, poseben prijatelj pa je bil slovenski Dijaški kuhinji v Mariboru. Kadar so dolgovi štel na stotake in se je bilo bati, kje ubogi dijaki dobijo vsaj eno toplo kosilce na dan, tedaj je prihitel tudi plemeniti dr. Jernej Glančnik ter pomagal pokriti dolgove. Mož je bil zares blag po svojem mišljenju, plemenit po svojem delovanju. Med Slovenci v Mariboru in okolici je užival največje spoštovanje, zrlji smo nanj kakor na svojega dobrega očeta, o katerem se ve, da nam želi in hoče vsem le najboljše. Ta zlata duša je preminola sedaj v večnost. Dolga in huda bolezen ga je mučila že skoro dobro leto. Nekoliko časa se je zdravil na svoji graščini pri Pragerskem, zdaj na zimo pa je prišel v Maribor. Ko je uvidel, da ga zapuščajo vedno bolj telesne moči, dal se je na lastno željo spreviditi s svetotajstvi za umirajoče. Zadnji čas se je bolezen posebno shujšala, a trpel je potrpežljivo in Bogu udano. Dne 14. t. m. je bil rešen hudih bolečin. Pogreb je bil dne 15. t. m. Veličasten pogreb, kakor ga tudi Maribor ne vidi vsako leto! Slovensko mariborsko razumnštvo se je malodane polnoštevilno udeležilo pogreba, da še zadnjikrat pokaže svetu, kako je visoko cenilo in spoštovalo pokojnika. Tudi odvetništvo ter sodnijsko uradništvo je bilo v velikem številu navzoče. Zraven so prišli še častilci dr. Jerneja Glančnika iz Celja, Ptuja, Slov. Bistrice, požarna bramba iz Sp. Polskave itd. Pogreb je vodil prijatelj pokojnikov, kanonik dr. Ivan Mlakar, ki mu je na grobu govoril tudi v slovo. Povdarjal je krepko in neomajno versko prepričanje dr. Glančnika, slavil je njegovo zvestobo do slovenskega naroda in njegovo nesebično delovanje v prid svojemu ljudstvu. Odkar živi mariborska Posojilnica, bil ji je dr. Glančnik načelnik in pri odprtem njegovem grobu se lahko reče njemu v slovo in zadnjo čast, da ves čas ni spravila mariborska Posojilnica ni enega slovenskega kmeta z njegovega posestva. Spomin na blagega rodoljuba dr. Glančnika ostane trajen med slovenskim ljudstvom! — Dr. Jernej Glančnik se je rodil dne 22. avgusta 1844 v župniji Sv. Stefana pri Velikovecu. Od 5 bratov bil je najstariši; sedaj živi še samo en brat, ki je mesar v Velikovecu. Še komaj 10 let star je zgubil že očeta. V šolo je hodil čez uro daleko v Velikovec. Na gimnaziji je bil v Celovcu, pravne študije je pričel v Zagrebu, dovršil jih je na vsenčičišču v Gradcu. Za koncipijenta je bil v Kranju, Celju ter konečno v Mariboru pri g. dr. Sernecu in Lorberju. Sodnijsko leto je opravil na Dunaju, kjer je stanoval pri ugledni obitelji Šumanovi. Svojo odvetniško pisarno je odprl v Mariboru, kjer se je poročil dne 26. aprila 1875 z Marijo Tscheligi. Otrok je bilo četrto, trije sinovi in jedna hčerka.

Mariborske novice. Minolo nedeljo je umrl v tukajšnji bolnišnici g. A. Dirietz v 84. letu. Bil je soustanovnik tukajšnjega nemškega veteranskega društva. — Dne 15. t. m. je umrl g. Jernej Postružnik, davčni pristav v pokoju, v 76 letu svoje starosti. — V neki tukajšnji gostilni se je bahal v torek, dne 17. t. m. 19letni Ferdinand Fais, doma od Sv. Eme v cmureškem okraju, z zlatimi prstani in denarjem. Policija je o tem izvedela in ga začela iskati. Ko je Fais opazil policajja, jo je pa hitro potegnul. Na ulici so ga pa prijeli. Fais je denar, čez 100 kron, ukradel posestniku Gabrijelu Volnerju v Ročici, kjer je služil za blapca.

Mariborski porotniki za prvo zasedanje: Glavni porotniki: Ivan Andrašič, trgovec, Franc Auer, dimnikar, Rupert Eisl, mizar, Franc Frangeš, trgovec, Viljem Gröger, dimnikar, Viljem Günther, kavarnar, Viktor Haas, knjigovodja, Mihael Ilger, urar, Anton Kiff-

mann, urar, vsi v Mariboru. Kajetan Heiter, pek v Št. Lenartu. Matej Sekol, gostilničar v Št. Lenartu, Karl Šifko, gostilničar v Št. Lenartu, Peter Kamler, posestnik v Zimici, Fr. Thaler, posestnik v Kršnici, Gregor Škof, posestnik v Zg. Hlapju, Jožef Maček, posest. v Šobru, Jožef Mayer, posest. v Leitersbergu, Jernej Ferk, posestnik v Podgradu, Ivan Ferline, posest. v Svičini, Janez Šantl, posest. v Vukovskem dolu, Mihael Repolusk ml., posestnik v Lobnici, Franc Novak, posestnik v Št. Lovrencu nad Mariborom, Mihael Cink, posest. v Št. Lovrencu nad Mariborom, Viljem Verner, gozdar v Rušah, Ivan Vauhnik, župan v Št. Miklavžu, Ivan Kac, posestnik v Slov. Bistrici, Emil Neuss, tovarnar v Markovcih, Karol Herman, gostilničar v Gornji Polskavi, Anton Hrastnik, usnar v Gornji Polskavi, Jožef Vreel, posestnik v Studencih, Karol Filafero, c. kr. notar in Ivan Lutemberger, hišni posest. v Ptuju, Otmar Diermayer, trgovec v Ormožu, Jožef Šinko, posest. v Središču, Franc Mravlak, posest. v Št. Antonu na Pohorju, Jurij Grögl, posestnik v Remšniku. Nadomestni porotniki: Andrej Matzhöld, gostilničar, Emerih Müller, krojač, Oto Polegek, hišni posestnik, Alojzij Suher, hišni posestnik, Franc Sorko, trgovec, Anton Žnidarsič, hišni posestnik, Jurij Bele, mesar, Miroslav Videman, klepar, Viljem Vitlacil, pek, vsi v Mariboru.

"Influenca". Influenca, kateri pravijo tudi krivo „faulencia“, „ferlencia“, „diferencia“, „florencia“ in še ima toliko in toliko drugih imen, je zopet med nami. Ta bolezen, ali vsaj ime pri nas ni zelo staro. Le malo let je, kar se je našlo ime ti grdi uničevalki človeškega zdravja. Nekdaj se je med Slovenci poznal le večji ali manjši prehlad, med tem ko se danes pravi: ta in ta ima „influenca“ Listi običajno niti ne poročajo o tej bolezni, ker nima ista posebno hudega značaja. Glavobol, mrzlica in kostobol pograbi onega, kateri je bil tako nesrečen, da ga je obiskala influenza. V Mariboru jo imamo več ali manj vsako zimo, a letos je je toliko, da bi jo prav radi dali kam v — najem! Družina, ki ima le po enega „faulencarja“ v svoji sredi, zamore biti povsem zadovoljna, ker jih je v več družinah tudi po dva ali tri in več, ki bolujejo na tej nepridiprav. Za one, ki nimajo zdravnika v bližini, je najbolje, ako se v postelji dobro pokrijejo in spiyejo močan lipov čaj. Najboljše je pa, ako le možno, poklicati zdravnika, ker se lahko iz te bolezni izcimijo druge bolj nevarne.

V pokoj bo šel deželni šolski nadzornik g. Wilhelm Linhart. Na njegovo mesto pride Karl Jaucker, ravnatelj učiteljsišča v Gradcu.

Učimo se od naših nasprotnikov! Mariborsko okrajno glavarstvo je razposlalo na nekatere osebe v mestu Mariboru nemško-slovenske tiskovine za naznanilo osebne dohodnine, ker so jim slučajno pošle samo nemške tiskovine. Zaradi tega je zagnalo nemško časopisje krik, da je groza. Napadajo na grd način okrajno glavarstvo, ki si upa v popolnoma (?) nemško mesto, kakor je Maribor, poslati nemško-slovenske tiskovine. Če pa Slovenec dobi samo nemško tiskovino, ki je še povrh nemško izpolnjena, pa vtakne tiho to zausnico svoje enakopravnosti v žep. Učite se od svojih nasprotnikov!

Ptujske novice. Tukaj je umrl major v pokoju g. Ludovik Janatka. — Po mestu krožijo v zadnjem času ponarejeni goldinarji. Isti so malo lažji od pravih, nič ne zažvenketajo in se ne svetijo tako kakor pravi goldinarji. Tudi se lahko z roko upognejo. Torej pozor!

Iz Hajdine pri Ptuj. Nemilo vihti pri nas smrt svojo koso v novem letu. Pred kratkim smo spremili k večnemu počitku deklico najboljših let, vrlo Alojzijo Mikič. Minuli četrtek pa smo zadnjo pot posodili mladi materi, Apoloniji Vaupotič, ženi tukajšnjega šolskega sluga, ki je umrl septembra lanskega leta. Kako bridka je pač bila umirajoči zavest, da zapušča tri majhne, nedorasle otroke — sirote, ki še niti ne razumejo, da so sedaj brez očeta, brez ljube matere. Pa hvala Bogu, tudi pri nas so še dobri ljudje, ki bodo te sirote vzeli za svoje. — Tudi v Slovenji vasi

sta v preteku par tednov umrla zakonska Brumec.

Z razbeljenim žezom žgan. V Slov. Bistrici sta 20letni kovaski pomagač Janez Žigart in 19letni kovaski učencec Jožef Šip zvalila dne 13. nov. l. l. pet in pol leta starega Adolfa Trunkl, sina kolarskega mojstra, v kovačnico. Tam sta ga slekla in mu z razbeljenim žezom vžgala znamenje J. S. Zaradi tega sta bila kaznovana od mariborske okrožne sodnije Žigert s štiri mesečno ječo in Šip pa s šestmesečno ječo. Šip je namreč grozil fantu, da ga bosta še enkrat, če ju bo izdal.

Celjske novice. Umril je gospod Jožef Četina, bivši organist v Dobjem, tukaj pri svoji materi. Kot organist je služboval v Galiciji, v Artičah in v Dobjem. Sprevod so vodili velečastiti gospod dr. Jos. Somrek, in prišli so tudi k pogrebu blagi in častiti g. J. Potovšek, župnik v Artičah. Obče spoštovani gospod I. Bervar, vodja tukajšnje orgljarske šole, je priredil blagohotno, da so vrli pevci zapeli lepo, mило nagrobnico. Pokojni je bil tudi voditelj topničarske artilerije. Rajni je bil vnet za cerkveno petje — in sploh za vsa cerkvena opravila. Kot občinski tajnik je bil spreten. Zapustil je vdovo s šesterimi otročiči, ki žalujejo po nepozabnem očetu. Neizprosnna smrt ga je vzela v 38. letu. Hvala vsem velečastitim gospodom, sorodnikom in prijateljem, ker so sočutno spremili pokojnega na slovenski mirovdvor v Celju.

Celjska „Domovina“ si domišljuje, da smo z notico o nestrpnem činu liberalnih vsenčičnikov nasproti članom slovenskega katoliškega akademičnega društva „Zarja“ nastopili proti njej ter že — uprav smešuo — v dveh številkah gostobesedno zabeležuje in razmotriva namišljeni nastop „zoper“ njo. Resnica pa je, da smo mi poročilo o značilnem dogodku po „Domovini“ pač posneli, sicer pa se lista niti z eno besedo nismo dotaknili, ker se nam ni zdelo potrebno in vredno! Čudimo se, da hoče „Domovina“ sedaj iz trte izviti nepotreben časnikarski spor, ko se vendar drugače tako rada skrije za bratski mir in slovo, če ji le kdo samo pokaže hud obraz.

Iz Laškega trga. Naši kmetski fantje so tržkim nemčurjem trn v peti, odkar so pri zadnji birmi proti želji nekaterih nemčurskih zagrizencev razobesili slovensko zastavo. Posebno jih ima v želodec „trezni“ tržki policaj Ueman, zato ker so ga naši fantje ob isti priliki radi njegove prevelike nadležnosti — zamenjali z žogo. Zadnjo nedeljo je nekaj udov nemčurskega fajerbera zmerjalo mirno mimoidočo družbo okoliških fantov in deklet in ko se je eden fantov drznil tem sramotilcem pokazati figo, skočil je policaj Ueman za njim ter ga tiral takoj v zapor, ne da bi ga bil prej še opominjal, kakor to zahtevajo predpisi. Priskočili so tudi omenjeni fajerberi, ki so ta prizor sami povzročili, ter pomagali prijeti še dva druga fanta, ki sta zahtevala pojasnila. Med tistimi, ki so slovenske fante zapirali, opazili smo tudi občinskega tajnika občine Št. Kristof, no seveda, saj je tudi ud nemškega fajerbera. Sramota to za slovensko občino! Tako ravna naša nemčurski tržani z okoličani, katerih ne morejo več videti, odkar so se pokazali zavedne Slovence. Toda naš slovenski kmet ni klada, na kateri se lahko poljudno razbija. Vrnil bo to svojim sramotilcem, ne sicer s surovim napadanjem, ampak s tem, da se jih bo zanaprej izogibal. Nasledki se bodo kmalo videli!

Uravnava Pesnice. Z uravnavo Pesnice se bo pričelo že v mesecu februarju.

Umril je v Celju g. Franc Florianc, vpokojeni davčni pristav, v 81. letu. — Dne 13. t. m. je umrl v Karčovini pri Mariboru g. Iv. Polič v 70. l. — V Jarenini je umrla tašča zdajšnjega narodnega župana Lorberja Magdalena Gornik. Stara je bila 80 let. Bila je blaga ženska in daleč naokoli znana. Naj v miru počiva!

Sladkagora pri Šmarju. Dne 18. t. m. je umrla na Sladki gori v visoki starosti mati č. g. župnika Fr. Irgla. Blagi ženi svetila večna luč!

Nesreče. Min li teden se je ponesrečil v Cvejniku pri Mariboru zidarSKI mojster Benedikt Fers iz Maribora. Padel je raz oder pri hiši g. Požarka. Dobil je tako hude no-tranje rane, da je 14. t. m. v bolnišnici umrl. Njegovega sina je zasulo pred nekaj leti v Pobrežu pri Mariboru, ko so kopali studenec. — V ponedeljek, dne 16. t. m. se je pone-srečil v tovarni za olje pri Zidanemmostu delavec Jernej Kamnik. Zlomilo mu je desno roko in desno nogo. Prepeljali so ga v bolnico v Ljubljano.

Ogenj. V Remšniku pri Marnbergu smo imeli dne 9. t. m. velik ogenj. Zgorelo je gospodarsko poslopje in hiša posestnika G. Ulrih. Kako da je ogenj nastal, se ne ve. Zgorelo je vse do tal, ker je bilo leseno in krito z deskami. — V gradu blizu Dornove go gorelo v nedeljo, dne 15. t. m. zvečer. Ogenj je nastal v sobi, kjer so imeli shranjene posteljne oprave. K sreči je prišla kmalo požarna bramba, ki je udušila ogenj.

Važna razzodba upravnega sodišča. Občina Bruck se je pritožila na upravno so-dišče, ker je razzodilo okrajno glavarstvo, da nadzorujejo in razzojajo o prestopkih glede prekorajenja policijske ure politične oblasti. Občina je pa zastopala mnenje, da spada to v delokrog občin, ki imajo tudi škodo, ker ne dobe denarnih kazni. Upravno sodišče je razzodilo, da ima pravico nadzovanja in kaz-novanja obrtna policija, toraj politične oblasti.

V Loki pri Žusmu se je ustanovila z novim letom orožniška postaja. Na starega leta dan so prišli štirje orožniki, katere so prav slovesno sprejeli. — V Loki pri Žusmu ima c. kr. okrajno sodišče v Šmarji vsaki mesec po eden uradni dan.

Zavrč. Uverili smo se, da g. nadučitelj završki pri zadnjih občinskih volitvah sploh ni volil z nobeno stranko, da ni bil in ni pri štajercijanski stranki, da nima s „Štajercem“ nobene zveze, da ni bila godba pripravljena za Štajerčevu zmago, ampak za vajo, ki se vrši vsaki četrtek, da je g. nadučitelj poš-te-nega slovenskega mišljenja, o vsem tem smo se uverili, vsled tega odpadejo vse trditve in izvajanja dopisnikova v št. 52. našega lanskega letnika. G. nadučitelj zauživa tudi popolno zaupanje bralnega društva in njegovega odbora!

Šoštanjске občinske volitve raz-veljavne. Vlada gre, kjer le more, našim nemourékom na roko. Zadnjič je razveljavila volitve v okrajni zastop celjski, zdaj pa na zahtevo pešice Nemcev (posilincev) občins-ke volitve v Šoštanju, pri katerih so preteklo leto po ljutem boju zmagali Slovenci. Seveda našim Nemcem (?) tudi ta pomoč ne bo po-magala, kajti pri prihodnjih volitvah bodo ti naši nasprotniki še bolj sijajno propadli. Vsi slovenski volilci morajo priti, odpadnika ali iz-dajice naj ne bo med nami!

Pozor mlekarji! Okrajno glavarstvo opozarja vse tiste, ki nosijo mleko v mesta in trge, da morajo biti posode snažne, v katerih se shranjuje in nosi mleko. Prestopek te za-povedi se bo kaznoval.

Petdesetletnica. V nedeljo, dne 15. t. m. je minulo 50 let, od kar je bila odpravljena pri vojakihi kazni, ki se je imenovala skozi šibe leteti.

Velike vojaške vaje se bodo vršile letos na Tirolskem, in sicer v mnogo večjem obsegu nego druga leta.

Nova določba glede orožnih vaj. Doslej je vsak, čegar bivališče je bilo oddal-jeno nad 150 kilometrov od vojnega krdela, kateremu pripada, opravil orožno vajo pri najbližjem enakem vojnem oddelku. Odslej to pravilo odpade, ker je vojno ministrstvu z odlokom št. 9986 iz 1904 ukrenilo, da mora vsak rezervist ali nadomestni rezervist opraviti orožno vajo brezpogojno pri lastnem vojaškem oddelku, t. j. tam, kjer je aktivno služil, oziroma pri onem krdelu, h kateremu bo odslej službeno pozvan. — Izjemno samo bo v oziravrednih slučajih posameznikom — toda na posebno prošnjo — dovoljeno delati

orožno vajo tudi pri kakem drugem vojnem oddelku, a to le n. pr. v slučaju nujnih rod-binskih razmer itd.

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega če-ščenja: Sv. Peter v Medv. selu 20 K. S. Miklavž pri Slov. Gradcu 4 K 64 v; Pribova 12 K; Vržej 8 K 83 v; Loka 50 K; Vu-zenica 16 K 58 v; Kapela pri Radgoni 43 K; Sv. Knigunda na Pohorju 47 K 40 v; Vransko 18 K; Stari trg 23 K 60 v; Bizelj 36 K 30 v; Pameče 300 K; Solčava 14 K 24 v; Svičina 2 K; Kamnica 10 K; Dobova 31 K 30 v; Artiče 10 K; Sevnica 38 K 80 v; cerkev sv. Alojzija v Mariboru 24 K 03 v; Marija Sežna 10 K; Sv. Bolfank v Slov. gor. 17 K; Sv. Miklavž nad Laškim 11 K 50 v; Sv. Ropert nad Laškim 12 K 54 v; Sv. Peter na Kronski gori 25 K; Koprivnica 21 K; Sv. Urban nad Ptujom 39 K 40 v. Družba vednega češčenja v Mariboru je založila knjižico: Večna molitev, cena 10 v, in Molitvena ura, cena 5 v.

Spremljevanje k ljudski pesmarici, priredil Fr. Sal. Spindler, se je začelo raz-pošiljati. Stane trdno vezana le 4 K. Šolam se oddaja za 3 K 20 v, s pošto 3 K 50 v., če ga naroče pri č. g. dr. Greg. Pečjak, gimn. profesorju v Ljubljani. — „Ljudsko pesmarico“ so potrdili in zelo priporočili doslej že ordina-rijati vseh petero slovenskih škofij.

Odlikovani rojak — duhovnik. Naš rojak Franjo Lorbek, kanonik modruškega kapitela in župnik v Bribiru v hrvaškem Primorju, je bil te dni na dva načina odlikovan, in sicer: najprej je od kanonika magistra po-višan na čast kanonika kantora in nekoliko dni pozneje so ga pa sv. Oče papež Pij X. odlikovali in imenovali za svojega tajnega kamornika (Camerarius secretus). V dekretu, s katerim mu je ta čast podeljena, mu je dan naslov Monsignor in Prevetli. (Illustrissimus.) Ta gospod je rojen pri Sv. Trojici v Slov. goricah, ali že od svoje mladosti čez 26 let kot vzoren duhoven in gorljiv dusni pastir de-luje na Hrvaškem v senjsko modruške škofiji.

Slavnost cerkve Matere Milosti v Mariboru. Lepa slavnost se bode vršila pri-bodnjo sredo, t. j. 25. januarja v cerkvi Ma-tere Milosti v Mariboru. Obhajala se bode namreč ta dan obletnica tistega dneva, ko se je pred 158 letmi t. j. 25. januarja 1747 čudodelna podoba Matere Milosti v Mariboru na oltar postavila in prvokrat očitno častiti začela. Znamenita je ta slavnost letos posebno zategadelj, ker so zdaj izpolnjene vse želje, ki jih je imela Mati Božja zastran te čudodelne podobe. Postavila se je za čudodelno podobo nova cerkev, nov altar in nov tron — vse krasno, lepo, dragoceno in vredno naše nebeške Matere Marije! Kakov razloček med zapuščeno in pozabljeno podobo v žagredu konjiške nadžupnije — in med podobo v cerkvi Matere Milosti v Mariboru! Prijazno povabimo vse Marijine otroke in častilce k tej prelepi slavnosti, da se vsi skupaj veselimo velike časti, ki jo je zdaj dosegla naša nebeška Mati Marija!

Društvena poročila.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so darovali Mohorjani v Št. Vidu nad Valdekom 2 kroni.

Bralno in pevsko društvo Maribor ima v nedeljo, dne 29. januarja leta 1905 v Narodnem domu v društvenih prostorih svoj občni zbor. Začetek ob 8. uri zvečer. Vabijo se vsi udi k udeležbi. Vspored običajen.

Podružnica sv. Cirila in Metoda na Vranskem si je izvolila sledeči odbor: Načelnik: vlč. g. Vinko Gršak, župnik; pod-načelnik: g. Mihael Jezovšek, c. kr. notar; tajnik: g. Franc Kolšek, posojilniški tajnik; namestnik: g. Simon Meglič, nadučitelj; bla-gajnik: g. Franc Gartner, kaplan; namestnik: g. Ivan Jakše, učitelj.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice:

Dekan Jožef Čížek 10 K, gospa Roškar 4 Ki c. kr. nadkontrolor Šimon Wut 2 K, korn, vikar Ivan Markošek 5 K, na gostiji g. Holca nabral Feliks Veršič 6 K. Prizrčna zahvala! Dalje so darovali namesto venca na grob dr. Jerneja Glaučnika dr. Fr. Voušek 20 K; star prijatelj dr. Glaučnikov 20 K; Klub 20 K. Iskrena zahvala!

Mladeniška Zveza pri Sv. Ilju v Slov. gor. imela je v nedeljo svojo me-sečno podučno zborovanje. Udeležba bila je povoljna, dasiravno bi še bilo prostora za ne-kaj mladeničev! Voditelj pozdravi navzoče. Posebno še prizrčno pozdravi dva vrta mlade-niča, ki sta nas prišla obiskat daleč izpod Boča, namreč iz Studenic. Č. g. duhovni vodi-telj je začel z razlaganjem „občinskega reda.“ Govoril je splošno o potrebi poznanja postav, kako se postave razglasijo in kedaj postanejo veljavne. K sklepu nas je opomnil na veliki pomen poslancev, ker je od njih odvisno, kake postave imamo. Mladenič Mikl nam je dekla-moval Gregorčičevo pesem: „Hajdukova ope-roka.“ Voditelj pa je v znesenih besedah razložil vsebino pesmi in jo naobračal na naše razmere. Potem je še tovariš iz Studenic spo-ročil pozdrave zavednih mladeničev iz svoje domovine in je govoril tudi o delovanju stu-deniskega bralnega društva. Ko se v daljšem govoru voditelj zahvali in še naznani, da bo letos imela „Zveza“ svojo lastno trtnico, smo se razšli z radostnim klicem: Na svidenje, vrli tovariši!

Celjsko pevsko društvo priredi v ne-deljo dne 22. prosinca t. l. v veliki dvorani Narodnega doma v Celju „Rezervistova stavba“. Blagajna se odpre ob 5 uri zvečer. Začetek točno ob 7. uri.

Velika Nedelja. Veselica, katero je de-kljiška zveza priredila na Štefanovo, je vspela nad vse pričakovane izbornone. Prostrana šolska soba je bila tokrat premajhna in gostje, ki so že imeli vstopnice, niso mogli dobiti prostora. Zato se je igra z nekoliko spremenjenimi pev-skimi točkami na Novega leta dan ponovila. Le žal, da so ta dan bili mnogi zadržani vsled neznosnega viharja. Ta veselica pa nam je zopet pokazala, kaj se lahko naučijo tudi naša priprosta kmečka dekleta pri dobri volji in vstrajnosti. Igra „Dve materi“ jim je šla od rok, kakor pravim igralkam. Le škoda, da je bila Olga prehlajena ter ni mogla izvajati sicer tako lepih svojih pevskih točk. Sicer pa so vse igralko žele splošno pohvalo. Prav navdušeno in spretno je proizvajal četveroglasni ženski zbor tudi vse pevske točke. Pri pogledu na navdušene pevke porajala se nam je v srcu le ena misel, le ena želja, naj bi vsaka teh vrlih pevk res tudi dejansko vselej kazala, kar je pela:

„Od zibe do groba
Ne gane moja se zvestoba!
S ponosom reči smem:
Slovenka sem!“

Sv. Anton v Slov. gor. Na Štefanovo je priredila šolska mladina zopet enkrat veseli-co. Ljudstva je bilo toliko, da so šipe pokale in da se je zid rušil. Otroci so zelo dobro igrali. Opazili smo, da se ljudje zanimajo za predstave. Ali bi ne bilo lepo, če bi se večkrat priredile gledališke predstave? Mladeniči, de-kleta, na noge! Posnemajte mladino v drugih krajih! Začnite delovati po geslu: Bog in do-movina!

Slovensko kat. izobraževalno dru-štvo v Loki pri Zidanemmostu je imelo dne 6. t. m. svoj I. letni občni zbor. V odbor so bili izvoljeni sledeči gg.: Franc Koren, posestnik v Loki, za predsednika, Miloš Šket, župnik v Loki, za njegovega namestnika, Fr. Štigl, mladenič v Lokavci, za tajnika, Alojzij Esih, mladenič v Račici, za njegovega namest-nika, Juro Mrzel, obč. tajnik, za blagajnika, Gašpar Medved, posestnik v Radežu, za nje-govega namestnika, Jakob Vertačnik, čevljar v Loki, za knjižničarja, za pregledovalca raču-nov sta bila soglasno izvoljena sledeča gg. Anton Krajnc, posestnik v Loki, in Jožef Zu-pančič, posestnik na Bregu.

Bralno društvo v Laškem trgu izbralo si je na običnem zboru dne 8. t. m. za predsednika g. Konrada Elsbacherja, za podpredsednika pa č. g. vikarja Fortunata Končan. Tajništvo se je poverilo gosp. I. Doberšek, blagajništvo g. Zdravku Valsletu, knjižnica pa g. I. Robidi. Društvo je odločilo za letošnje leto samo za časnike nad 200 kron, kar kaže njegovo resno voljo, zadovoljiti bralce vsestransko. Radi bolehnosti poslovil se je iz odbora g. Ivan Drobnič, ob kateri priliki se mu je odbor za sodelovanje ves čas društvenega obstoja prisrčno zahvalil (poverjeno mu je bilo častno mesto podpredsednika) Vsi zborovalci pa so se vzdignili njemu na čast raz sedežev. G. Drobnič je najstarejši laški narodnjak; voljen je bil že ob ustanovitvi stare „Čitalnice“ v odbor. Bil je ves čas in je še danes navdušen sin matere Slovenije. Na mnoga leta!

Gospodarske stvari.

Hranilnica in posojilnica pri Sv. Kunigundi n. P. ima uradni dan vsak četrtek od 8—9 ure dopoldne v lastni hiši, v prejšnji stari šoli. Ako je v četrtek praznik, uraduje se v sredo. V tej hiši ima trgovino V. Gorenšek iz Frankolovega, veren in naroden trgovec. Torej: Svoji k svojim!

Navod za podružnice in c. člane Slovenskega čebelarstva društva za Spodnji Stajer za leto 1905. Pri običnem zboru v Ptujju so se sklenile važne reči za zgoraj imenovane in ker izide glavno poročilo o tem zboru v društvenem glasilu še pozneje, se prosi, naj se ozirajo gg. predsedniki podružnic in c. gg. člani izven podružnic na sledeče sklepe: 1. „Slovensko čebelarstvo društvo v Ljubljani“ je dovolilo društveno glasilo „Slovenski Čebelar“ za člane našega društva, ako se oglase pri podružnici, ali pa naravnost pri osrednjem odboru, za letno plačo 1 K 50 h. Od društvenine 2 K od člana se toraj pošlje od posameznega za list 1 K 50 h. 2. Lani se je plačevala udnina pri blagajniku, oziroma predsedniku osrednjega društva, kateri je potem naročil društveno glasilo skupno. Da se delo razdeli, ter prepreči dvakratno pošiljanje denarja in z njim poštni stroški, naj letos poberejo predsedniki posameznih podružnic letnino po 2 K od člana svoje podružnice, sestavijo popoln imenik istih (ime, stan, kraj bivališča in zadnja pošta), ter vpošljejo prepis tega imenika in za vsakega člana 1 K 50 h na naslov: „Slovensko čebelarstvo društvo v Ljubljani“ in sicer imenik posebej, denar pa skupno po poštni nakaznici zanesljivo do 1. februarja t. l. Društven donesek po 30 h od člana pa blagajniku osrednjega društva brez imenika g. Jožefu Bezjak, učitelju pri Sv. Urbanu pri Ptujju. Ostanek 20 h od člana ostane dotični podružnici. C. člani, kateri so izven podružnic, pošljejo celo letnino 2 K osrednjemu blagajniku na prej imenovani naslov. 3. Kakih 140 članov je prejelo lani samo zadnjih 6 števil „Slov. Čebelarja“, čeprav je plačalo celi letnik. Prvih 6 števil je namreč pošlo, ker se „Slovensko čebelarstvo društvo v Ljubljani“ ni nadjalo toliko novih članov. Ti člani so v podružnicah, katere so se ustanovile od junija do septembra t. l. Od teh naj pobirajo odbori podružnic za l. 1905 letni prispevek 1 K 25 h in ne 2 K, ter pošljejo za nje v Ljubljano za to leto le po 75 h. Drugi prispevki ostanejo. 4. Po § 12 društvene postave mora načelnik vsake podružnice v teku treh dni po novi volitvi naznaniti novi odbor podružnice pristojnemu c. kr. okrajnemu glavarstvu, ob jednem pa tajniku osrednjega društva Ivanu Strelec, nadučitelju pri Sv. Andražu v Slov. gor. (§ 29. društvenih pravil). Kjer se toraj to še ni zgodilo, naj se nemudoma stori, da ne bo imelo društvo sitnob.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Društvena naznanila.

Katol bralno društvo za ljutomersko okoličje ima dne 22. t. mes. ob 8. uri pop. l. svoj redni obični zbor v gostilniških prostorih g. Iv. Vaupotiča 2. običajnim vzporedom. Odbor.

Bralno društvo pri Sv. Križu na Murskem polju ima v nedeljo, dne 22. prosinca 1905 svoje glavno zborovanje ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih s petjem domačih pevcev. K obilni udeležbi uljudno vabi vse ude kakor tudi neude odbor.

Kmetijsko bralno društvo v Gornji Radgoni priredi v nedeljo, dne 22. t. m. po večernicah tombolo v prostorih g. Škerlec a. Obilne udeležbe tudi od naših sosedov pričakuje odbor.

Veteransko društvo pri Sv. Križu na Mur. polju priredi zabavni večer v nedeljo, dne 22. t. m. v gostilni g. Franca Jureša v Križevcih. Začetek ob 4. uri popoldne. Svirala bo veteranska godba. K obilni udeležbi vabi občinstvo in sosedna veteranska ter gasilna društva, naj pridejo v društveni obleki, odbor.

Sv. Jurij ob Ščavnici. „Mladiška zveza“ ima dne 15. t. mes. svoj obični zbor, nedeljo pozneje pa t. j. 22. t. m. „Dekliška zveza“ Ker bodo pri obeh zborovanjih tudi podučna predavanja, vabimo ne le vse ude. marveč tudi neude — v I. razred jurjevske šole, in sicer takoj po večernicah.

Društvo „Kmetovalce“ pri Mariji Snežni ima svoj obični zbor dne 22. t. m. Zborovanje se vrši po večernicah v sobi braln. društva.

Gospodarsko bralno društvo na Planini ima svoj letni obični zbor dne 22. jan. opoldne v hiši g. Antona Rauter v Plan. trgu. — Če bo sakrat nesklepčen, se opravi ob vsakem številu udov dne 29. jan. ob isti uri istotam. Vzpored običajen. K udeležbi so vabljeni tudi dosedanji neudil Odbor.

Za sidanje „Čitalnice“ v Jarenini so darovali p. n. gg.: Evald Vrčko, kaplan 4 K, Matija Ciner, mladenič pri Sv. Jakobu 1 K, mesečnih d. neskov 4 30 K. Vsem prisrčna zahvala! Naj bi novo leto obudilo veliko posnemovalcev za pomoč na mejo. Pomagajte obmejnim Slovincem!

Sv. Lenart nad Veliko Nedeljo. Vabilo k srečolovu, ki bo v nedeljo, dne 22. prosinca t. l. ob 8. uri popoldne v gostilni g. Vekoslava Dolinšek v prid ubogih učencev. K obilni udeležbi se vabijo vsi prijatelji šolske mladine.

Kmetijsko društvo pri Sv. Emi bodo imelo dne 29. januarja 1905. ob 8. uri popoldan v prostorih kmetijskega društva svoj redni obični zbor. Dnevni red: 1. V. litev načelnika, 2. volitev načelstva, 3. volitev nadzorstva, 4. volitev razsodišča, 5. predložitev bilance, 6. slučajnosti.

Sv. Francišek v Sav. dolini. Prostovoljna požarna oramba pri Sv. Francisku priredi dne 22. t. m. v gostilniških prostorih g. K. Moseja v Radmirji vese lice s srečolovom, šaljivo pošto in prosto zabavo. Začetek ob 7. uri zvečer. Čisti dobček je namenjen ubogi šolski mladini. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Slov. kršč. društvo „Domovina“ v Gradcu priredi v nedeljo, dne 22. t. m. v gostilni „Wild-er Mann“ Jakominigasse 8.) III. redni obični zbor z običajnim vzporedom. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Graški Slovenci, ki dobite te vratice pred oči, udeležite se v velikem številu tega zborovanja.

Bralno društvo pri Sv. Jarneju pri Ločah ima v nedeljo, dne 22. januarja popoldne ob 3. uri v društvenih prostorih obični zbor.

Prostovoljno gasilno društvo v Okoslavcih ima svoj obični zbor v nedeljo, dne 22. januarja.

Katol. bralno društvo pri Sv. Juriju ob juž. žel. Ker se 15. t. mes. ni udeležilo zadostno število članov, se skliče dne 22. t. mes. zopet obični zbor ob pol 4. uri popoldne v društvenih prostorih. Če se zopet ne bo udeležilo zadostno število članov, se zboruje četrt ure pozneje ob vsakem številu.

Kmečko bralno društvo v Jarenini ima v nedeljo, dne 22. januarja svoj redni obični zbor v Čitalnici. Vzpored: 1. Pozdrav podpredsednika. 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajničarja, 4. poročilo knjižničarja, 5. poročilo duhovnega voditelja o stanju „Čebelarje“, 6. Govor o krščanskem socializmu, govori g. J. N. Gostinčar iz Maribora.

Št. Lovrenc nad Mariborom. Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda priredi 22. t. mes. veselico z dvema igrama: „Vaški modrijani“ in „Mesalina“.

Kmetijsko društvo v Leskovcu pri Ptujju. Ker obični zbor Kmetijskega društva v Leskovcu, registrirane zadruga z omejeno zavezo, kateri je bil sklican na dan 15. t. m., ni bil sklepčen, sklicuje se tem potom drugi obični zbor na nedeljo dne 5. svečana 1905 ob 9. uri dopoldne v šolskih prostorih, kateri b. de sklepčen brez ozira na število udeležencev. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva, 2. Potrjenje računa za l. 1904. 3. Skl. panje o razdružbi zadruga. 4. Volitev likvidatorja. 5. Slučajnosti. — K obilni udeležbi vabi načelstvo.

Listnica uredništva: Majšberk, Ormož, Laški trg, Vestfalsko: Prepozno za ta list! Prihodnji!

Loterijske številke.

Gradec 14. januarja: 36, 24, 79, 44, 22.
Dunaj 14. januarja: 26, 40, 20, 37, 53.

Tržne cene

v Mariboru od 7. do 14. januarja 1905.

Živila	10. kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		19	40	20	20
rž		15	80	16	80
ječmen		15	60	16	40
oves		15	40	16	20
koruza		16	20	17	—
proso		16	80	17	40
ajda		15	60	16	40
seno		5	76	6	20
slama		8	80	6	20
1 kg					
fižola		—	22	—	28
grah		—	4	—	48
leča		—	36	—	60
krompir		—	7	—	8
sir		—	16	—	72
surovo maslo		2	—	2	80
maslo		2	—	2	40
špeh		1	12	1	24
zelje, kislo		—	22	—	28
repa, kislá		—	20	—	24
1 lit.					
mleko		—	18	—	20
smetana, sladka		—	40	—	56
„ kislá		—	60	—	68
100 glav					
zelje		—	—	—	—
6 kom.					
ajnce		—	40	—	—

Ponos vsake gospodinje je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravlja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavojke z imenom »KATHREINER«.

Kupajte NARODNI KOLEK!

Slovinci Spominjajte se „Zgodovinskega društva!“